

[Karen Højte Jensen]

Det var positivt at høre den socialdemokratiske ordfører, og det tilsiger jo, at vi hurtigt kan få disse lovforslag igennem Socialudvalget og få dem omsat i praksis.

Agerschou (SF):

De foregående ordførere har mere eller mindre gennemgået elementerne i forslagene, så det vil jeg ikke gentage, bl.a. fordi jeg ikke har tid til det.

Jeg vil starte med at sige, at der er et par gode grundprincipper i forslagene. Vi finder ideen om en bruttorevalideringsydelse interessant, og vi går fuldt ud ind for at forlænge arbejdsgiverperioden for betaling af sygedagpenge, gerne længere end de to uger, som socialministeren foreslår.

Forslagene bygger på en betænkning, der er udarbejdet af et udvalg bestående af bl.a. repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, LO, Kommunernes Landsforening og diverse afdelinger af centraladministrationen. Det har desværre medført, at den konkrete udformning er ude af trit med virkeligheden på væsentlige områder, og at det vil medføre nogle ganske alvorlige problemer, hvis forslagene bliver gennemført uændrede. Jeg vil gennemgå nogle af de vigtigste problemer, som SF ser i forslagene.

Forslaget om en ny dagpengeordning indebærer, at offentlige arbejdsgivere ikke længere vil modtage refusion for sygedagpenge og barseldagpenge, og hvad kommer det til at betyde? For os at se et øget antal afskedigelser på grund af langvarig sygdom. Jeg ved godt, at der står et eller andet sted i betænkningen om en ny dagpengeordning, at offentlige virksomheder traditionelt ikke benytter sig af retten til afskedigelse ved langvarige sygdomsforløb. Den bemærkning forstår jeg simpelt hen ikke, bl.a. fordi jeg mener, at vi tidligere i Folketingets Socialudvalg er blevet oplyst om, at antallet af afskedigelser af bl.a. sygeplejersker på grund af langvarige sygdomsforløb har været stigende gennem det sidste år, og vi mener, at denne tendens vil fortsætte, hvis denne del af lovforslaget bliver gennemført.

Forslaget om, at offentlige arbejdsgivere ikke længere skal kunne få refusion for barseldagpenge, vil efter vor opfattelse give nogle massive ligestillingsproblemer. Allerede i dag er der på mange institutioner og andre offentlige arbejdspladser problemer med vikardækning i

forbindelse med barselorlov. Oven i købet er vi i gang med en udvikling, hvor den enkelte institution får tildelt rammebudgetter, og derfor mener vi, at forslaget vil medføre, at man på en del offentlige arbejdspladser vil blive nødt til at være tilbageholdende med at ansætte kvinder, som man mistænker for at kunne gå hen og blive gravide. Og det synes vi egentlig ikke at der er brug for, bl.a. fordi vi i SF går ind for børn.

Der er forslag om et skærpet arbejdskrav i forbindelse med retten til sygedagpenge. Det finder vi betænkeligt. Vi mener, at det vil gøre det vanskeligt for forskellige grupper, der har svag tilknytning til arbejdsmarkedet, at komme ind i et normalt system; det gælder bl.a. unge og kontanthjælpsmodtagere.

Så vil jeg beskæftige mig lidt med varighedsbegrænsningen, der foreslås ændret fra to til ét år. Filosofien er tilsyneladende, at når man har gået ét år på sygedagpenge, skal man enten have førtidspension eller en revalideringsydelse; men der opereres også i forslaget med merudgifter til kontanthjælp, og dette må betyde, at nogle skal på kontanthjælp. Hvem er det, der skal på kontanthjælp, og har vi egentlig brug for, at flere kommer på kontanthjælp? Det er egentlig vort indtryk i SF, at der er rigeligt med kontanthjælpsmodtagere i forvejen, at det ikke er særlig sjovt at være i det system, og at de fleste kontanthjælpsmodtagere helst hurtigst muligt vil ud af det igen.

Problemet er for os at se, at man ikke har ret til en revalideringsydelse, og derfor kan man risikere at ende i et hul, hvor man i en kortere eller længere periode skal på kontanthjælp eller eventuelt slet ingenting. Det kan jeg ikke se at nogen har glæde af, og det er i hvert fald helt uacceptabelt for de folk, det kommer til at gå ud over. Jeg kan se; at LO i sit høringssvar i hvert fald har været opmærksom på, at retten til en revalideringsydelse mangler.

Desuden vil der for os at se opstå problemer for de mennesker, der er under sygdomsbehandling på det tidspunkt, hvor der stoppes for sygedagpenge. Det er ikke sådan, som Socialdemokratiets ordfører fremstillede det, at det er behandlingskapaciteten, der er problemet; den er der taget højde for i forslaget. Det, vi snakker om, er de folk, der er under sygdomsbehandling. De er ikke berettigede til pension, der kan ikke iværksættes revalidering, og de skal tilsyneladende ikke med ind under dispensationsbestemmelserne.